

การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist
กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*

Comparison Of Constructivist And Traditional Learning Approaches To
The Poetry Composition Skills Of Matthayom Sueksa Two Students

Received: April 30, 2019
Revised: September 10, 2019
Accepted: September 16, 2019

สุริยา แสนสุขไสย (Suriya Sansuksai)**
สุวรรณี ยะหะกร (Suwannee Yahakorn)***
นพคุณ คุณาชีวะ (Noppakun Kunacheewa)***
วารนุช แทยมแสง (Woranuch Yeamseang)***
เด่นดาว ชลวิทย์ (Dendow Chollawit)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (2) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist (3) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการนำคะแนนสอบกลางภาค วิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 12 ห้องมาหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) แล้วเลือกคู่ของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันจำนวน 1 คู่มาจับสลากพบว่า นักเรียนห้องที่ 9 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist และนักเรียนห้องที่ 12 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
This Article is Part of the Master of Education, Program in Education (Thai Teaching), Ramkhamhaeng University.

** นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Student's Master of Education Program (Thai Teaching), Faculty of Education, Ramkhamhaeng University.
,suriya.sansuksai@gmail.com

*** กรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist จำนวน 5 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การทดสอบค่าที (t test) แบบ dependent และ independent

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : คำประพันธ์ กลอนสุภาพ Constructivist วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Abstract

This research aims to (1) compare the skill of composing verse Klansupap student's grade 2 during the learning along. Constructivist Learn how to manage normal (2) compare the skills of composing verse Klansupap of high school students during the previous two years. And after learning how to deal with learning along. Constructivist (3) compare the skills of composing verse Klansupap of high school students during the previous two years. And after learning how to deal with normal learning.

The sample used in this study were students at two schools Nawaminthrachinuthit Rachinuthit. Suankularb Prakan 2nd semester 2561 academic year, which was selected by a simple random sampling (simple random sampling) by the midterm. Language Thailand's students and 12 rooms for the ANOVA (one-way ANOVA) and a pair of averages is no difference of 1 pair lottery found that students in the 9th, a group learning method. learning along Constructivist And 12 students in a class to learn how to deal with before.

The tools used in this research. Plan how to deal with learning along. Constructivist 5 plans and lesson plans, learning how to deal with the normal 5 skills test plan and composing poetry. The evaluation criteria composing poetry category Klansupap. Which have been audited by an expert. And IOC (IOC) used for data analysis. T test (t test) a dependent and independent.

The results were as follows: (1) skill composing poetry category Klansupap. Senior students of 2nd year found that the average score of students with learning along. Constructivist Higher than the average score of students who learn how to deal with a normal level of statistical significance. 05 (2) skills in composing poetry category Klansupap. Students of Grade 2 students learn how to deal with along. Constructivist found the back of higher learning classes. Statistically significant at the .05 level. (3) skills composing poetry category Klansupap. Students of Grade 2 students learn how to deal with normal scores were higher than the previous class. The statistical significance level. 05.

Keywords: The word composition Bolt-polite Constructivist Learn how to manage normal.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นมรดกสำคัญของชาติ ที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ บรมนาถบพิตร ทรงพระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับภาษาไทย ดังความตอนหนึ่งว่า “ไทยเราโชคดีที่มีภาษาของตนเอง และบรรพบุรุษไทยก็ได้บำรุงภาษาให้รุ่งเรือง มีสมบัติวัฒนธรรม และภูมิปัญญาทางภาษาอย่างมากมาย โดยเฉพาะวรรณคดี และงานร้อยกรอง” (กระทรวงวัฒนธรรม, 2551: 69) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่งทางภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทย พร้อมด้วยนิสัยของคนไทยแต่ดั้งเดิม มีความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนมาแต่โบราณ ดังความตอนหนึ่งในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราชว่า “เมืองสุโขทัยนี้ดี ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” ด้วยการใช้ถ้อยคำภาษาที่คล้องจองสัมผัสกันมาแต่ไหนแต่ไรเช่นนี้ ก่อให้เกิดพื้นฐานการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะจนถึงปัจจุบัน

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแต่งบทร้อยกรองไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 12) ซึ่งกำหนดให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย แต่ความเป็นจริงในปัจจุบันนั้น ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควรซึ่งอาจเป็นเพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของบุพผา บุญทิพย์ (2558: 17) ว่าปัจจุบันการส่งข่าวสารด้วยบทร้อยกรองลดน้อยลงมาก เพราะคนปัจจุบันนิยมความสะดวกรวดเร็ว และเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ ช่วยทำให้การส่งข่าวสารสะดวกรวดเร็ว การส่งข่าวด้วยบทร้อยกรองจึงแทบไม่มีผู้ใช้ อีกทั้งในเรื่องฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองยังกลายเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความสำคัญลง สอดคล้องกับความคิดเห็นของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2560: 2) ที่แสดงถึงการแต่งบทร้อยกรองในยุคปัจจุบันว่า “จากประสบการณ์การอ่านวรรณกรรมโดยเฉพาะบทกวียุคปัจจุบัน ก็ให้น่าเป็นห่วง เหมือนเราจะขาดการปูพื้นฐานด้านกาพย์กลอนคือวิชากวีในระบบการศึกษามาแต่ต้น เพราะฉะนั้นอย่าว่าแต่แต่งเลย กระทั่งการอ่านก็ดูจะไม่เป็นเอาเลยทีเดียวจริงด้วย”

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในรายวิชา ท22102 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่แต่งคำประพันธ์ไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ขาดความเข้าใจเรื่องของลักษณะบังคับ ในบทคำประพันธ์ อาทิ พยางค์ สัมผัส คำเป็น คำตาย เสียงวรรณยุกต์ เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการเลือกสรรคำเพื่อนำมาใช้ในการแต่งคำประพันธ์ให้ความไพเราะ ได้ใจความ และถูกต้องตามฉันทลักษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาหาวิธีการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ จากเอกสารวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการทางปัญญาโดยนักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จนกลายเป็นโครงสร้างทางสติปัญญาที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น อีกทั้งธรรมชาติของวิชาภาษาไทย ยังเป็นวิชาที่เน้นเรื่องทักษะ ที่ต้องฝึกฝน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่คงทน และสำคัญอย่างยิ่งในหัวข้อการแต่งคำประพันธ์ หากผู้เรียนมีความรู้เดิมที่เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ในวิชาการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพจะสามารถแต่งได้โดยไม่ต้องฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังต้องมีการวัดผล และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นทักษะที่มีมั่นคง และถาวร

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน (Calik et al, 2010: 260-261) คือ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม เป็นขั้นแรกของการจัดการเรียนการสอน เน้นให้นักเรียนได้แสดงความรู้ หรือความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ 2) ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย ที่เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูล และทดลอง โดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 3) ขั้นท้าทายความคิด เป็นขั้นตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนระหว่างความรู้เดิมที่มีกับความรู้ใหม่ที่ค้นพบ เพื่อยืนยันความรู้ และประสบการณ์ใหม่ที่ถูกต้อง และ 4) ขั้นการประยุกต์ความรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา และพัฒนาทักษะในด้านการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการแต่งคำประพันธ์ และพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถที่เน้นการปฏิบัติจริงเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อีกทั้งยังเสริมสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน เพื่อเพิ่มทักษะความสามารถที่สูงขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist สูงกว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 459 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการนำคะแนนสอบกลางภาค วิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 12 ห้องมาหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) แล้วเลือกคู่ของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันจำนวน 1 คู่มาจับสลาก พบว่า นักเรียนห้องที่ 9 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist และนักเรียนห้องที่ 12 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist จำนวน 5 แผน โดยพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruence) ในระดับ 1.00
2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผน โดยพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruence) ในระดับ 1.00
3. แบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ โดยพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruence) ในระดับ 1.00
4. เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยนำผลงานการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว ที่ตรวจคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด มาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของผู้ตรวจสามคน (Pearson correlation) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนผู้ตรวจทั้งสามคน ให้คะแนนผู้เข้าสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ระดับ .976

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ (ก่อนเรียน) ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์สามารถประเมินได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ซึ่งประเมินได้จากองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) ฉันทลักษณ์กลอนสุภาพ 2) สัมผัสของการแต่งประพันธ์ 3) การเรียบเรียงเนื้อหา 4) กลวิธีการแต่งคำประพันธ์ และ 5) การใช้ภาษาในการแต่งคำประพันธ์
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ คือกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist และกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ (หลังเรียน) ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์สามารถประเมินได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียน และหลังเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองการสอน โดยสถิติที่ใช้มีดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent Sample)
2. เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (Dependent Sample)
3. เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (Dependent Sample)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง (กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist) มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพเท่ากับ 27.55 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพเท่ากับ 22.48 คะแนน

ตาราง 1 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่ม	ค่าสถิติ			t	Sig.
	N	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง	40	27.55	.308	7.03	.001*
กลุ่มควบคุม	40	22.48	.653		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist พบว่านักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพก่อนเรียนเท่ากับ 4.30 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหลังเรียนเท่ากับ 27.55 คะแนน

ตาราง 2 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist

ช่วงเวลา	ค่าสถิติ			t	Sig.
	N	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนเรียน	40	4.30	1.604	56.571	.000*
หลังเรียน	40	27.55	1.947		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพก่อนเรียนเท่ากับ 4.30 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหลังเรียนเท่ากับ 22.48 คะแนน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ช่วงเวลา	ค่าสถิติ				
	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	4.30	1.667	24.684	.000*
หลังเรียน	40	22.48	4.132		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติได้ข้อค้นพบจากการวิจัยสอดคล้องเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ในทุกประเด็น โดยผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่งผลให้ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของธนัญญา ฝีมือสาร (2559: 69) ศึกษาเรื่อง ผลของวิธีการสอนสี่ขั้นตอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อมโนทัศน์ฟิสิกส์ และเจตคติต่อการเรียนฟิสิกส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมาลีรัตน์ กระต่ายทอง (2554: 71) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนสี่ขั้นตอนตามแนว Constructivist ที่มีต่อมโนทัศน์เรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก และทักษะการจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์เรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ อีกทั้งกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยทำให้เห็นว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist นั้นช่วยพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เพราะขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนว Constructivist นั้น มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม อันเป็นประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียน เพื่อต่อยอดความรู้ใหม่ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นขั้นตอนที่เน้นการฝึกฝน ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง จนเกิดองค์ความรู้ที่คงทน โดยเมื่อสังเกตจากระยะเวลาที่นักเรียนใช้ในการแต่งคำประพันธ์ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนใช้ระยะเวลาในการแต่งที่น้อยลง แต่มีคะแนนความถูกต้องในการแต่งบทประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนที่ต่อเนื่อง และเพิ่มระดับความเข้มข้นของเนื้อหาขึ้นจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพในระดับที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังพบว่า การแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพให้เกิดความไพเราะนั้นเป็นเรื่องยากในระยะเวลาอันจำกัด แต่วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีทักษะที่สูงขึ้น เพราะด้วยกระบวนการที่เน้นการฝึกฝน จนเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญ และจะยิ่งเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้นถ้ามีระยะเวลาที่มากเพียงพอ หรือครูสอดแทรกเนื้อหา จนผู้เรียนเกิดการคุ้นชินต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน และเกิดทักษะที่ชำนาญ อีกทั้งยังสามารถสร้างโลกแห่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนให้ผู้เรียนเกิดความรักในภาษาไทยมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัย ทิฎฐิภัทรา สุดแก้ว (2554: 124) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลีรัตน์ กระจ่างทอง (2554: 71) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนสี่ขั้นตอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อทัศนคติเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก และทักษะการจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist ซึ่งจัดการเรียนการสอนใน 4 ขั้นตอน (Calik et al, 2010: 260-261) คือ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม โดยเป็นขั้นแรกของการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงความรู้ หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิม อันเป็นพื้นฐานในการต่อยอดความรู้ใหม่ที่ต่อเนื่อง หรือขัดแย้งทางความคิดจากองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่ 2) ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย ด้วยการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูล และทดลองจนเกิดเป็นความคิดรวบยอดที่ต้องค้นคว้าหาคำตอบ 3) ขั้นท้าทายความคิด เป็นการตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนระหว่างความรู้เดิมที่มีกับความรู้ใหม่ที่ค้นพบ และ 4) ขั้นการประยุกต์ความรู้

ด้วยการนำความรู้ใหม่ที่ได้รับ สู่การปฏิบัติ และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นองค์ความรู้ และเกิดทักษะที่คงทน ส่งผลให้ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist มีทักษะการแต่งคำประพันธ์ที่สูงขึ้นตามลำดับ

3. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศรา วงษ์สุบรรณ (2553: 100) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนตามขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยมุ่งทบทวนความรู้เดิมเพื่อตั้งนักเรียนสู่เนื้อหาใหม่ 2) ชี้นำกิจกรรมการสอน เป็นการนำเสนอเนื้อหาการเรียนให้กับนักเรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การบรรยาย เป็นต้น 3) ชี้นำสรุปบทเรียน เป็นขั้นที่ครู และนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ร่วมกัน และ 4) ชี้นำวัดผล และประเมินผล เป็นการตรวจสอบความรู้ว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ดำเนินไปตามขั้นตอนตามลำดับ ส่งผลให้ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังพบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติมุ่งเน้นวิธีการสอนที่หลากหลายโดยสัดส่วนของเวลาในการจัดการเรียนการสอนพบว่าครูมีบทบาทถ่ายทอดความรู้โดยการบรรยายมากกว่าการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ และยิ่งในเนื้อหาการแต่งคำประพันธ์ที่นักเรียนต้องได้รับความรู้ที่เพียงพอและนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นทักษะที่คงทน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้ได้ฝึกฝน และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นองค์ความรู้ของนักเรียน เพราะฉะนั้นครูผู้สอนต้องใช้ระยะเวลาในห้องเรียนสอนเสริมแก่นักเรียนที่ขาดเรียนไปในคาบเรียนที่ผ่านมา
2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียน เป็นทักษะที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ครูจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่นักเรียน
3. เกณฑ์การวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ เป็นเกณฑ์ใช้วัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยเป็นเกณฑ์ที่วัดในสิ่งที่เป็นกลาง และจำเป็นในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
4. หัวข้อการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ อาจให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดหัวข้อ เพราะสามารถวัดได้โดยใช้เกณฑ์การวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ อีกทั้งยังสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ด้วยวิธีการสอนรูปแบบใหม่
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ที่สามารถวัดความงาม และความไพเราะของแต่งคำประพันธ์ที่เป็นกลาง เพื่อสร้างการยอมรับในระดับที่สูงขึ้น
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเกณฑ์การแต่งคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ เพราะคำประพันธ์แต่ละประเภทมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีรายละเอียดที่หลากหลาย

References

- Bunthip, B. (2015). *Rōjkrōṅg*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Calik, M., Ayas, A., and Coll, R. K. (2006). *A constructivist-based model for the teaching of dissolution of gas in a liquid*. *Asia-Pacific Forum on Science Learning and Teaching* 7(1), Article 4.
- Calik, M., Ayas, A., Coll, R. K. (2010). *Investigating the effectiveness of teaching methods based on a four-step constructivist strategy*. *Journal of Science Education and Technology*, 19(1), 32-48.
- Fimusan, T. (2016). *phon khōṅ kāsōṅ sī khantōṅ tām nāo khōṅ satraktiwit thī mī tō manōthatfisik læ chētakhati tō kān rian fisik khōṅ nakriān matthayommasuksā pī thī hā*. Thesis for master of Education: Chulalongkorn University.
- Khæmmanee, T. (2017). *Sāt kāsōṅ: Knowledge for effective learning process*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Krataithong, M. (2011). *phon khōṅ kānchai rūpbæp kāsōṅ sī khantōṅ tām nāo khōṅ sotraktiwit thī mī tō manōthat rūāṅ krabuānkān plianplæṅ khōṅ lōk læ thaksa kānchat kratham læ sū khwāmmai khōṅmūn khōṅ nakriān matthayommasuksā tōṅ ton*. Thesis for master of Education: Silpakorn University.
- Lao, S. (2011) *khīan yāṅ nak khīan mū āchīp*. Bangkok: Yellow Printing Company.
- Pongpaiboon, N. (2017). “*kawī rū læṅ læṅ Sayām*” In the guardian weekend edition at the 1904 (Friday 10 –Wednesday 16 of February 2560).
- Sutkæo, T. (2011). *kānphatthana rūpbæp kān rian kāsōṅ bæp sāṅ ‘ongkhwāmru tām thrisadi khōṅ satraktiwit phān khruākhaī thāṅ sangkhom ‘ōṅlai rūāṅ phūmpanya thōṅgthin*, Thesis for master of Education, Silpakorn University
- The Ministry of culture, (2008). *kāosipkāo phra bōrom rāchōwat nōṅnam rāt romyen sop suk sān*, Bangkok: Ministry of culture.
- The Ministry of education, (2008) *laksūt kæn klāṅ kānsuksā naphūn thān 2551*. Bangkok: Agricultural cooperative printing demonstrations of Thai co., Ltd.
- Watiktinkorn, P. (2012). *Rōjkrōṅg*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press
- Wongsuban, N. (2010). *kānpriapthiāp phon samrit thāṅkān rian rūāṅ kān tæ ngop thōṅ ‘aya krōṅ praphēt khlong sī Suphāpb khōṅ nakriān chan matthayommasuksā pī thī sōṅ doī kānchatkān rianrū bæp sī MAT kap kānchatkān rianrū duai withikan sōṅ pakati*. Thesis for master of Education: Silpakorn University.